

СПОЈ КЊИЖЕВНОСТИ И ИСТОРИЈЕ НА УГЛЕДНОМ ЧАСУ

Читање и анализа школске лектире често је ученицима обавеза, мање уживање. Да не мора бити тако, показало се на угледном часу одржаном 22.2.2022. године, у одељењу 6/2. Инспириране књигом „Каљави коњ“, савремене ауторке Весне Алексић, наставница историје Јасна Глушац и наставница српског језика и књижевности Данка Бухаодлучиле су да ову лектируприближе ученицима на другачији начин - кроз драмски приказ.

Где и када су живели наши преци, Стари Словени? Како су изгледали и живели, чиме су се бавили? У која божанства су веровали и које су обичаје неговали? Одговори су у књизи и историјским изворима, али је знаимљивије када их илуструју ђаци као наратори и словенска божанства.

Час почиње – наратори казујууводне податке о начину живота Старих Словена, а затим набрајају имена дванаест словенских божанстава објашњавајући да је годишњи циклус наших предака започињао у априлу, јер су волели пролеће, звездано небо и ватру и завршавао се у марту. Док ученица - техничка подршка приказује маштовите слике словенских богова преко пројектора, наратори позивају прво богињу Весну, а затим бога Јаровита, па Световида и остале редом, да се сами представе.

Богиња Весна долази у белој хаљини украшеној пролетњим цвећем, праћена звуцима харфе и лаганом мелодијом, а ми, гледаоци, већ смо у мислима петнаестак векова уназад, негде у шестом веку, међу Старим Словенима. Млади бог маја Јаровит нам се представља у ватрено наранцастом огртачу са мачем којим штити стада и пролећне усеве, затим нам Световид показује своја четири лица – њему ништа не може промаћи – све види!Богиња лета Лада пристиже у учионицу са струком ивањског цвећа у руци, у белој хаљини, а затим нам Перун, са сребрном брадом и огртачем прича о својим муњама и громовима.

Са пажњом посматрамо и слушамо остала словенска божанства: Велеса, Радгоста, Водена у плашту боје таласа, врховног бога Сварога са сунчаним лоптама у рукама, а онда нас потпуно изненађује сребрни Стрибог који на леђима носи крила и у рукама држи стреле и рог да би позивао своје унук ветрове. Је ли нас уплашио? Није, јер нам обећава да ће нам довести на време своју симпатију Весну - дуго жељену богињу пролећа.

То нам је обећала и богиња Марта (наставница Јасна) употпунивши дружину словенских божанстава у нашој учионици. Иако у белој хаљини попут снега, са папирним леденицама на прстима, али са висибабом у руци, она пред крај часа обећава да нам неће више слати хладне дане. Онда допушта Весни да нас обрадује даровима испод клупе –малим цветним букетима који најављују пролеће.

Учионица је испуњена осмесима!

Следећег дана, слична атмосфера на часу у одељењу 6/1. По својој креатвности се посебно издавају мали глумци у улози богиње Весне, Живе, Ладе, Перуна, Велеса и врховног божанства Бабе.

Обострано задовољство – и ђака глумаца и нас гледалаца! Оживели смо старословенску митологију тако да ћемо књигу приказану на овај начин сигурно још дуго памтити....

Данка Буха,
наставница српског језика и књижевности